

Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal, som det var blevet Kommissionen overdraget at bestæftige sig med. Ivertimod udtalte Kommissionen allerede da — og dens senere Forhandlinger have bestyrket den heri, — at det i flere Henseender havde været heldigst at lade Behandlingen af den første Del af Spørgsmaal 3: ligge hen, indtil vi havde haft Lejlighed til at underkaste dette Spørgsmaals sidste Del i Forbindelse med de øvrige Spørgsmaal, særlig Spørgsmaalene 4: og 5: en nøjere samlet Drøftelse. Som nærmere udbillet i Betænkningen, var det kun af Hensyn til den paabudte Revision af den under 13de April 1894 udfomne Lov om Afgift af personlige Apoteker, at Spørgsmaalet om ved Lov at fastsætte bestemte Regler for denne Afgift blev optaget til særskilt Drøftelse.

Efter temmelig vidtløftige Forhandlinger enedes Kommissionen om et Forslag angaaende saadanne Regler, hvilket Forslag i alt væsentligt danner Grundlaget for den nu gældende Lov af 10de April 1895 om Afgift af personlige Apotekerbevillinger.

Naar vi nu, efter at have drøftet de os i den kongelige Ordre forelagte yderligere Spørgsmaal, skulle stride til at give en Udvikling af de Resultater, hvortil vi herunder ere komne, falder denne Udvikling naturlig i 2 Dele.

Spørgsmaal 1: hvorvidt en Afløsning af de reelle Apotekerbevillinger maa anses for nødvendig eller hensigtsmæssig, og hvorledes den bedst kan udføres, og Spørgsmaal 2: saafremt en saadan Afløsning ikke findes tilraadelig eller gennemførlig, hvorvidt den stadige Tiltagen i Pris af de reelle Privilegier kan modarbejdes ved andre Foranstaltninger, høre efter deres Ordlyd ikke blot sammen, men staa tillige ikke i nogen væsentlig Forbindelse med de andre Spørgsmaal. Derimod hør Spørgsmaalene 3: sidste Del om Anvendelsen af Afgiften af de personlige Apotekerbevillinger, og 4: og 5: om, hvilken Fremgangsmaade der vil være at følge over for Enten efter Indehaveren af et personligt Privilegium, og hvorledes Bestyrelsen af et Apotek bør ordnes, naar Apotekeren ikke selv kan eller vil bestyre sit Apotek, eventuelt ogsaa naar en Enke maatte faa Tilladelse til at drive et Apotek, behandles under et. Dette følger alt naturligt deraf, at den Afgift, som udredes af Indehaverne af de personlige Apotekerbevillinger, blandt andet vil kunne finde god Anvendelse til at afhjælpe de Mangler ved den nuværende Ordning af Apotekervæsenet, som de to sidstnævnte Spørgsmaal have for Dje.

I.

Afløsning af de reelle Privilegier.

a. Apotekervæsenets Udvikling her i Landet, forsaavidt angaar Modsætningen mellem reelle og personlige Privilegier, samt tidligere Overbejelsler om Afskaffelsen af de førstnævnte.

Det i den kongelige Ordre under 1: og 2: omhandlede „Afløsnings-spørgsmaal“ staaer i Forbindelse med den her i Landet foreliggende Ordning af Apotekervæsenet. I England, de romanske Lande og Holland er Retten til at nedjætte sig og drive Næring som Apoteker betinget af, at man som Farmaceut har absolvert visse af Staten paabudte Eksaminer; der føres derhos fra Statens Side Kontrol med Driften af Apo-